

يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ». «إِذَا خَلَكُوا، سَلَامٌ خَيْرٌ كَرِيءٌ، خَوَارِهُ وَرَكْرِيءٌ، خَيْلُولِي وَيَالِي أَوْ دَشِيْبِي پِه دَاسِي حَال كِي لَمُونُخْ كُوئِي چِي خَلِكْ وَيِدِهْ وَيِي، نُو جَنَّتْ تِهْ بِهْ پِه سَلَامَتِي □ سِرِهْ دَاخِلْ شَيْءِي

له عبدالله بن سلام رضي الله عنه نه روایت دی وایې چې کله رسول الله صلى الله عليه وسلم مدينې ته راغی نو خلک یې مخې ته ورتول شول او داسې ويل کېدل چې: د الله رسول صلى الله عليه وسلم راغلی! د الله رسول صلى الله عليه وسلم راغلی! د الله رسول صلى الله عليه وسلم راغلی! درې ځلې. نو زه په خلکو کې ورغلم چې وېې گورم، کله چې ما د هغه مخ ولید نو پوه شوم چې د درواغجن سپرې مخ نه دی، نو لومړې شی چې ما له هغه څخه واورید دا و چې وېې ويل: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ». «إِذَا خَلَكُوا، سَلَامٌ خَيْرٌ كَرِيءٌ، خَوَارِهُ وَرَكْرِيءٌ، خَيْلُولِي وَيَالِي أَوْ دَشِيْبِي پِه دَاسِي حَال كِي لَمُونُخْ كُوئِي چِي خَلِكْ وَيِدِهْ وَيِي، نُو جَنَّتْ تِهْ بِهْ پِه سَلَامَتِي □ سِرِهْ دَاخِلْ شَيْءِي

[صحیح]

کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم مدينې ته راغی او خلکو ولید، نو خواته یې ورچاېک شول، له دوی څخه یو تن عبد الله بن سلام يهودی هم و، نو کله یې چې ولید، پوه شو چې مخ یې د درواغجن سپرې نه دی، ځکه چې رڼا، ښکلا، وقار او ریښتینولي پکې له ورايه بریښېده. نو لومړی هغه څه چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه یې واوریدل دا و چې خلک یې داسې کارونو ته هڅول چې جنت ته د داخلېدو لامل گرځي لکه: لومړی: د سلام ډالۍ خپرول، دا صفت په ډاگه کول او د هر چا پر وړاندې یې زیات کارول که هغه پېژنې او یا نه. دویم: په صدقې، ډالیو او میلمه پالنې سره خوارې ورکول. دریم: له هغه چا سره اړیکې پالل چې د مور او یا پلار له اړخه دې خپلوان وي. څلورم: د شپې لمونځ په داسې حال کې چې خلک ویده وي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/5520>

